

Думы, които показватъ обстоятелства, ся наричатъ *нарѣчія*.

2. Нарѣчія ся наричатъ такыя думы, които всякога токо обстоятелства и показватъ. Другы-тъ думы, които могатъ да показватъ обстоятелства, а могатъ да составятъ и други части въ прѣдложеніе-то, не ся наричатъ нарѣчія: н. п. въ това прѣдложеніе: *ножче-то лежи на книгѣ-тъ*, — *на книгѣ-тъ* показва обстоятелство мѣстно. Въ прѣдложеніе: *книга-та лежи на трапезѣ-тъ*, *сѣща-та дума: книга*, е подлежаще. Въ прѣдложеніе: *азъ четѣ книгѣ*, *иста-та дума: книгѣ*, е допълненіе. Спорядъ това тая дума не е нарѣчіе, а имя сѣществително.

§ 83.

Нарѣчія мѣстны.

1. *Издамече прѣдметы-тъ ни ся показватъ помалкы, нежели отблизу*. — Нарѣчія-та: *издамече*, *отблизу*, показватъ обстоятелство мѣстно.

Нарѣчія, които показватъ обстоятелство мѣстно ся наричатъ нарѣчія *мѣстны*. — *Издамече*, *отблизу* — нарѣчія мѣстны.

2. Напишете нѣколко прѣдложенія съ слѣдующи-тъ нарѣчія мѣстны:

Далече — близу — вжтрѣ — вѣтъ — отпрѣдъ — отзадъ — горѣ — долѣ — надѣсно — надѣво.

§ 84.

Нарѣчія временны.

1. *Денемъ свѣти сѣмце. а ношемъ мѣсяцъ и звѣзды*. — Нарѣчія-та: *денемъ*, *ношемъ*, показватъ обстоятелство временно.

Нарѣчія, кои показватъ обстоятелство временно, ся наричатъ нарѣчія *временны*.

2. Напишете нѣколко прѣдложенія съ слѣдующи-тъ нарѣчія временны: